

8 Φεβρουαρίου 2016

Παρακαλάμε για τη Βασιλεία των ουρανών και συνάμα χασμουριόμαστε

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Η ανταπόκριση του Κυρίου στην προσευχή δεν εξαρτάται από το πλήθος των λόγων, αλλ' από τη νήψη του νου και της καρδιάς. Και αυτό μπορεί να το διαπιστώσει κανείς απ' όσα λέει η Γραφή για τη στείρα Άννα, τη μητέρα του προφήτη Σαμουήλ. «Κύριε», έταξε η Άννα, «αν σκύψεις πάνω από τη θλίψη της

δούλης σου και με θυμηθείς και μου δώσεις παιδί, τότε εγώ θα το αφιερώσω σ' εσένα για όλη του τη ζωή» (Α' Βασ. 1:11).

Είναι πολλά τα λόγια αυτά; Όχι. Και όμως, επειδή με νήψη και προσοχή έκανε αυτή τη μικρή προσευχή, κατόρθωσε όσα ηθέλησε: Και την ανάπηρη φύση της διόρθωσε και την κλεισμένη μήτρα της άνοιξε και από την περιφρόνηση των ομοεθνών της λυτρώθηκε και από την άγονη γη θέρισε σιτάρι πλούσιο. Όποιος προσεύχεται, λοιπόν, ας μη λέει περίσσια λόγια. Και ο Χριστός και ο Παύλος, άλλωστε, μας σύστησαν να προσευχόμαστε συχνά, αλλά με συντομία και μικρά διαλείμματα. Γιατί, μακραίνοντας την προσευχή, είναι δυνατό να χάσεις την προσοχή. Κι έτσι δίνεις την ευκαιρία στο διάβολο να σε πλησιάσει και να σου υποβάλει τους δικούς του λογισμούς. Αν, όμως, οι προσευχές σου είναι σύντομες και συχνές, τότε θα μπορείς εύκολα να τις κάνεις με προσοχή και νήψη, καλύπτοντας μ' αυτές όλο τον διαθέσιμο χρόνο σου. Θέλεις κι εσύ να μάθεις άγρυπνη προσευχή και προσοχή του νου και διαρκή παραμονή κοντά στο Θεό; Πήγαινε στην Αννα και μάθε τι έκανε εκείνη.

Σηκώθηκαν, λέει, όλοι από το τραπέζι (Α' Βασ. 1:9). Ωστόσο, η Αννα δεν πήγε ούτε να κοιμηθεί ούτε ν' αναπαυθεί. Έτρεξε στη Σκηνή του Μαρτυρίου για να προσευχηθεί. Απ' αυτό συμπεραίνω πως, ακόμα κι όταν έτρωγε, δεν παραφόρτωνε το στομάχι της. Διαφορετικά, δεν θα μπορούσε να προσευχηθεί, και μάλιστα με τόσα δάκρυα.

Αν εμείς, όταν είμαστε νηστικοί, με δυσκολία κατορθώνουμε να προσευχηθούμε, ενώ ύστερ' από τα συμπόσια ποτέ δεν προσευχόμαστε, πολύ περισσότερο εκείνη, μια γυναίκα, δεν θα προσευχόταν μ' αυτόν τον τρόπο μετά το συμπόσιο, αν είχε καλοφάει. Ας ντραπούμε εμείς, οι άνδρες, που παρακαλάμε για τη βασιλεία των ουρανών και συνάμα χασμουριόμαστε, ας ντραπούμε, λέω, εκείνη τη γυναίκα, που παρακαλούσε κι έκλαιγε. Δες την ευλάβειά της κι από τούτο: «Μιλούσε από την καρδιά της· τα χείλη της μόλις που κινιόνταν και η φωνή της δεν ακουγόταν καθόλου» (Α' Βασ. 1:13).

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πηγή: psigmataorthodoxias.blogspot.gr